

Bryssel den 8 juni 2020
(OR. en)

8420/20

ECOFIN 420
UEM 185
SOC 347
EMPL 266
COMPET 222
ENV 288
EDUC 207
RECH 187
ENER 159
JAI 419
FSTR 77
REGIO 108
GENDER 57
ANTIDISCRIM 50

NOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)
Komm. dok. nr:	ST 8172/20 - COM(2020) 501 final
Ärende:	Rekommendation till RÅDETS REKOMMENDATION om Belgiens nationella reformprogram 2020 med avgivande av rådets yttrande om Belgiens stabilitetsprogram 2020

För delegationerna bifogas det ovannämnda utkastet till rådets rekommendation, som har granskats och godkänts av olika rådskommittéer och som grundas på kommissionens förslag COM(2020) 501 final.

RÅDETS REKOMMENDATION

av den ...

om Belgiens nationella reformprogram 2020 med avgivande av rådets yttrande om Belgiens stabilitetsprogram 2020

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken¹, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

¹ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

- (1) Den 17 december 2019 antog kommissionen den årliga strategin för hållbar tillväxt, som inledde 2020 års europeiska termin för samordningen av den ekonomiska politiken. I den togs vederbörlig hänsyn till den europeiska pelaren för sociala rättigheter som proklamerades av Europaparlamentet, rådet och kommissionen den 17 november 2017. Den 17 december 2019 antog kommissionen, på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011², även rapporten om förvarningsmekanismen, enligt vilken Belgien inte var en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning. Samma dag antog kommissionen också en rekommendation till rådets rekommendation om den ekonomiska politiken i euroområdet.
- (2) Landsrapporten 2020 för Belgien offentliggjordes den 26 februari 2020. Den innehöll en bedömning av Belgiens framsteg avseende de landsspecifika rekommendationer som rådet antog den 9 juli 2019³ (*de landsspecifika rekommendationerna för 2019*), uppföljningen av tidigare års landsspecifika rekommendationer och Belgiens framsteg när det gäller att uppnå sina nationella Europa 2020-mål.
- (3) Den 11 mars 2020 klassificerade Världshälsoorganisationen officiellt covid-19-utbrottet som en global pandemi. Pandemin utgör ett allvarligt hot mot folkhälsan för medborgare, samhällen och ekonomier. Den leder till hårt ansatta hälso- och sjukvårdssystem, störningar i de globala leveranskedjorna, volatilitet på finansmarknaderna, kraftig påverkan på konsumentefterfrågan och negativa effekter för olika sektorer. Den hotar människors arbeten och inkomster liksom företagens verksamheter. Pandemin har lett till en kraftig ekonomisk chock som redan har fått allvarliga återverkningar i unionen. Den 13 mars 2020 antog kommissionen ett meddelande om en samordnad ekonomisk reaktion på krisen som omfattar alla aktörer på nationell nivå och unionsnivå.

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser (EUT L 306, 23.11.2011, s. 25).

³ EUT C 301, 5.9.2019, s. 1.

- (4) Flera medlemsstater har utlyst undantagstillstånd eller infört nödåtgärder. Nödåtgärderna bör vara strikt proportionella, nödvändiga, tidsbegränsade och i linje med europeiska och internationella standarder. De bör vara föremål för demokratisk tillsyn och oberoende rättslig prövning.
- (5) Den 20 mars 2020 antog kommissionen ett meddelande om aktivering av den allmänna undantagsklausulen i stabilitets- och tillväxtpakten. Den allmänna undantagsklausulen, som fastställs i artiklarna 5.1, 6.3, 9.1 och 10.3 i förordning (EG) nr 1466/97 och artiklarna 3.5 och 5.2 i rådets förordning (EG) nr 1467/97⁴, underlättar samordningen av budgetpolitiken vid en allvarlig konjunkturedgång. I sitt meddelande av den 20 mars 2020 ansåg kommissionen, mot bakgrund av den förväntade allvarliga konjunkturedgången till följd av covid-19-pandemin, att villkoren för att aktivera den allmänna undantagsklausulen var uppfyllda och uppmanade rådet att godkänna denna slutsats. Den 23 mars 2020 instämde medlemsstaternas finansministrar i kommissionens bedömning. De var överens om att den allvarliga ekonomiska nedgången kräver beslutsamma, långtgående och samordnade åtgärder. Aktiveringen av den allmänna undantagsklausulen medger en tillfällig avvikelse från anpassningsbanan mot det medelfristiga budgetmålet, förutsatt att detta inte äventyrar de offentliga finansernas hållbarhet på medellång sikt. När det gäller den korrigerande delen kan rådet, på grundval av en rekommendation från kommissionen, även besluta att anta en reviderad finanspolitisk strategi. Den allmänna undantagsklausulen innebär inte att stabilitets- och tillväxtpaktens förfaranden avbryts. Den tillåter att medlemsstaterna avviker från de budgetkrav som normalt skulle gälla, samtidigt som den ger kommissionen och rådet möjlighet att vidta nödvändiga politiska samordningsåtgärder inom ramen för pakten.

⁴ Rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora budgetunderskott (EGT L 209, 2.8.1997, s. 6).

- (6) Det krävs fortsatta åtgärder för att begränsa och bekämpa spridningen av covid-19-pandemin, stärka de nationella hälso- och sjukvårdssystemens resiliens, mildra de socioekonomiska konsekvenserna av pandemin genom stödåtgärder till företag och hushåll och säkerställa adekvata arbetsmiljöförhållanden så att den ekonomiska verksamheten kan återupptas. Unionen bör använda alla tillgängliga verktyg för att stödja medlemsstaternas insatser inom dessa områden. Samtidigt bör medlemsstaterna och unionen samarbeta för att förbereda de åtgärder som krävs för en återgång till normalt fungerande samhällen och ekonomier och till en hållbar tillväxt, varvid bland annat den gröna och digitala omställningen integreras och lärdomar dras av krisen.
- (7) Covid-19-krisen har visat på den inre marknadens flexibilitet när det gäller att anpassa sig till extraordinära omständigheter. För att säkerställa en snabb och smidig övergång till återhämtningsfasen och fri rörlighet för varor, tjänster och arbetstagare bör dock de extraordinära åtgärder som hindrar den inre marknaden från att fungera normalt upphävas så snart de inte längre är nödvändiga. Den nuvarande krisen har visat på behovet av krisberedskapsplaner inom hälso- och sjukvården. De centrala inslagen i arbetet med att ta fram mer omfattande krisberedskapsplaner innefattar förbättrade inköpsstrategier, diversifierade leveranskedjor och strategiska reserver av viktig utrustning.

- (8) Unionslagstiftaren har redan ändrat de relevanta lagstiftningsramarna genom Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2020/460⁵ och (EU) 2020/558⁶ för att ge medlemsstaterna möjlighet att mobilisera alla outnyttjade resurser från de europeiska struktur- och investeringsfonderna så att de kan hantera de extraordinära konsekvenserna av covid-19-pandemin. Dessa ändringar kommer att tillhandahålla ytterligare flexibilitet samt förenklade och effektiviserade förfaranden. För att minska trycket på kassaflödena kan medlemsstaterna också dra nytta av en medfinansieringsgrad på 100 % från unionsbudgeten under räkenskapsåret 2020–2021. Belgien uppmanas att fullt ut utnyttja dessa möjligheter för att hjälpa de personer och sektorer som drabbats hårdast.
- (9) Covid-19-pandemins socioekonomiska konsekvenser kommer troligtvis att vara ojämnt fördelade mellan regioner på grund av olika specialiseringsmönster. Detta medför en betydande risk för ökande skillnader inom och mellan Belgiens regioner. I kombination med risken för en tillfällig upplösning av konvergensprocessen mellan medlemsstaterna krävs i den nuvarande situationen riktade politiska insatser.
- (10) Den 30 april 2020 lade Belgien fram sitt nationella reformprogram för 2020 och sitt stabilitetsprogram för samma år. De två programmen har bedömts samtidigt för att deras inbördes kopplingar ska kunna beaktas.
- (11) Belgien omfattas för närvarande av stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del och av skuldkriteriet.

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/460 av den 30 mars 2020 om ändring av förordningarna (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013 och (EU) nr 508/2014 vad gäller särskilda åtgärder för att mobilisera investeringar i medlemsstaternas hälso- och sjukvårdssystem samt i andra sektorer av deras ekonomier som reaktion på covid-19-utbrottet (Investeringsinitiativ mot effekter av coronavirus) (EUT L 99, 31.3.2020, s. 5).

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/558 av den 23 april 2020 om ändring av förordningarna (EU) nr 1301/2013 och (EU) nr 1303/2013 vad gäller särskilda åtgärder för att tillhandahålla extraordinär flexibilitet vid användningen av de europeiska struktur- och investeringsfonderna för att hantera covid-19-utbrottet (EUT L 130, 24.4.2020, s. 1).

- (12) Den 13 juli 2018 rekommenderade rådet Belgien att säkerställa att den nominella ökningen av de primära offentliga nettoutgifterna⁷ inte överstiger 1,8 % 2019, vilket motsvarar en årlig strukturell anpassning på minst 0,6 % av bruttonationalprodukten (BNP). Eftersom Belgien bedömdes uppfylla kravet för sin begärda tillfälliga avvikelse på 0,5 % av BNP enligt klausulen om strukturreformer, sänktes den strukturella anpassning som krävdes för 2019 till 0,1 % av BNP, vilket motsvarar en nominell ökning av de primära nettoutgifterna på högst 2,8 % under 2019. I kommissionens samlade bedömning bekräftas en betydande avvikelse från den rekommenderade anpassningsbanan mot det medelfristiga budgetmålet 2019 respektive 2018 och 2019 sammantaget. Detta är en relevant faktor i kommissionens rapport som upprättats i enlighet med artikel 126.3 i fördraget med en bedömning av hur Belgien uppfyllde skuldkriteriet 2019.
- (13) Enligt stabilitetsprogrammet för 2020 planerar den federala regeringen en försämring av det samlade saldot i de offentliga finanserna från ett underskott på 1,9 % av BNP 2019 till ett underskott på 7,5 % av BNP 2020. Efter att ha sjunkit till 98,6 % av BNP 2019 väntas den offentliga skuldkvoten i förhållande till BNP öka till cirka 115 % 2020 enligt stabilitetsprogrammet för 2020. De makroekonomiska och finanspolitiska prognoserna påverkas av stor osäkerhet på grund av covid-19-pandemin.

⁷ De primära offentliga nettoutgifterna består av de totala offentliga utgifterna exklusive ränteutgifter, utgifter för unionsprogram som motsvaras fullt ut av inkomster från unionsmedel och icke-diskretionära förändringar i utgifterna för arbetslöshetsförmåner. Nationellt finansierade fasta bruttoinvesteringar är utjämnade över en fyraårsperiod. Diskretionära åtgärder på inkomstsidan eller lagstadgade inkomstökningar är inräknade. Engångsåtgärder på såväl inkomst- som utgiftssidan är avräknade.

- (14) Som svar på covid-19-pandemin, och som del av en samordnad unionsstrategi, har Belgien antagit budgetåtgärder i god tid för att öka kapaciteten i sitt hälso- och sjukvårdssystem, begränsa pandemin och hjälpa de personer och sektorer som drabbats hårdast. Enligt stabilitetsprogrammet för 2020 uppgick dessa budgetåtgärder till 2,3 % av BNP. Åtgärderna omfattar en federal tillfällig ordning för arbetslöshetsersättning, ersättningsinkomster för egenföretagare, federala avsättningar för krisrelaterade utgifter, olika regionala ersättningar till företag eller privatpersoner och subventioner till olika branscher. Kvantifieringen av de åtgärder som ökar på underskottet stämmer överlag med kommissionens beräkningar, om man tar hänsyn till att kostnaderna för automatiska stabilisatorer behandlas annorlunda. Dessutom har Belgien aviserat åtgärder som, även om de inte har någon direkt budgetpåverkan, kommer att bidra till att tillhandahålla likviditetsstöd till företagen. Dessa åtgärder gäller både federala och regionala lånegarantier för företag och egenföretagare, som enligt stabilitetsprogrammet för 2020 uppskattas till 11,8 % av BNP. Uppskov med skattebetalningar, framför allt för privatpersoners och företags inkomstskatter och sociala avgifter, har också införts, men de kvantifieras inte i stabilitetsprogrammet för 2020. Sammantaget ligger de åtgärder som Belgien har vidtagit i linje med riktlinjerna i kommissionens meddelande av den 13 mars 2020. Ett fullständigt genomförande av nödåtgärderna och de finanspolitiska stödåtgärderna, följt av en omläggning av finanspolitikens inriktning mot att uppnå en återhållsam offentligfinansiell ställning på medellång sikt när det ekonomiska läget medger detta, kommer att bidra till att bevara hållbarheten i de offentliga finanserna på medellång sikt.
- (15) På grundval av kommissionens vårprognos 2020 beräknas Belgiens saldo i de offentliga finanserna vid oförändrad politik uppgå till -8,9 % av BNP 2020 och -4,2 % av BNP 2021. Den offentliga skuldkvoten väntas uppgå till 113,8 % av BNP 2020.

- (16) Den 20 maj 2020 utfärdade kommissionen en rapport i enlighet med artikel 126.3 i fördraget på grund av att Belgien inte hade följt skuldregeln 2019 och dessutom planerade att överträda underskottsgränsen på 3 % av BNP 2020. Sammantaget visar kommissionens analys att underskotts- och skuldkriterierna enligt definitionen i fördraget och i förordning (EG) nr 1467/1997 inte är uppfyllda.
- (17) Med anledning av covid-19-pandemin har de belgiska myndigheterna antagit ett omfattande åtgärds paket för att lindra de sociala och ekonomiska konsekvenserna av den snabba ekonomiska inbromsningen. En garantiordning på 50 miljarder euro har införts för att bevilja nya kortsiktiga krediter till livskraftiga företag. Regionerna och gemenskaperna har också infört garantier för överbrygningskrediter och vanliga företagslån, likviditetsstöd för företag i form av direkta lån och åtgärder för att ekonomiskt stödja de företag som drabbas hårdast av covid-19-krisen. Återbetalningen av befintliga bolån och företagslån kan förlängas. Ett tillfälligt moratorium för konkursförfaranden för hårt drabbade företag finns också. Olika incitament för att uppmuntra fler arbetstagare att fortsätta eller börja arbeta igen för att säkerställa driftskontinuitet har införts. Sociala avgifter och skatteinbetalningar, som moms, företagens och privatpersoners inkomstskatter, kan skjutas upp eller är i vissa fall borttagna. Den federala regeringen har sett till att ordningen för tillfällig arbetslöshet på grund av force majeure är tillgänglig för företag som drabbas av covid-19-krisen, med höjd ersättning. En månatlig ersättningsinkomst finns för egenföretagare vars verksamhet är avbruten under minst sju dagar i rad. Nedtrappningen av arbetslöshetsersättningen har tillfälligt frusits. Den federala regeringen förbereder dessutom ytterligare en omgång åtgärder för att motverka företagens insolvens, t.ex. befrielse från företags- och inkomstskatt för beskattningsåret 2020.

- (18) Akutvården på sjukhusen fungerar väl inom det belgiska hälso- och sjukvårdssystemet. Covid-19-pandemin har dock visat på flera brister i hälso- och sjukvårdssystemets resiliens vid en svår folkhälsokris. Detta visar att Belgien har en strukturell brist på vårdpersonal som måste åtgärdas. Inom den närmaste tiden är det mycket viktigt att säkerställa att det finns tillräckligt med viktiga medicinska produkter, t.ex. skyddsutrustning särskilt för vårdpersonal och andra arbetstagare i utsatta yrken. En strategi för den offentliga hälso- och sjukvården, som är helt samordnad med strategier för förebyggande insatser och långvarig vård och omsorg, kommer att vara viktig på kort och medellång sikt för att säkerställa att folkhälsokriser som covid-19-pandemin kan hanteras effektivt. En viktig byggsten i det här sammanhanget är att ministerkonferensens avtal om offentlig hälso- och sjukvård kan genomföras smidigt så att sjukhuspersonal och sjukhusinfrastruktur (som är en federal behörighet) tillfälligt kan bli tillgänglig för institutioner för långvarig vård och omsorg (som faller inom gemenskapernas behörighetsområde) under covid-19-krisen.

- (19) Efter att ha registrerat rekordhöga sysselsättningssiffror 2019 och i början av 2020 ledde covid-19-krisen till ett abrupt slut på sysselsättningsökningen i Belgien. Belgiens befintliga offentliga ordningar för inkomststöd, t.ex. systemet med tillfällig arbetslöshet för anställda och rätten till inkomststöd för egenföretagare, ger en viss ersättning för inkomstbortfall på grund av förkortad arbetstid. De här ordningarna för korttidsarbete spelar en viktig roll för att minska effekterna av produktionsbortfallet på sysselsättningsnivån. Arbetslösheten väntas öka till 7 % under 2020 och sedan sjunka något, till 6,6 % 2021. För att förebygga att den ökande arbetslösheten blir strukturell kommer det att krävas ytterligare åtgärder för att effektivisera de befintliga aktiva arbetsmarknadsåtgärderna, eftersom det finns en stor andel arbetslösa som deltar i aktiva arbetsmarknadsåtgärder samtidigt som få arbetslösa kommer i arbete. Särskild uppmärksamhet bör läggas vid att säkerställa en omfattande strategi för dem som står längst från arbetsmarknaden och som troligtvis drabbas hårdast av covid-19-krisens negativa socioekonomiska konsekvenser. Sårbara grupper omfattar särskilt de lågutbildade, personer med invandrarbakgrund och personer med funktionsnedsättningar. Dessutom är skattekillen på arbete i genomsnitt fortfarande stor för alla lönenivåer, förutom för de mycket lågavlönade (50 % av genomsnittslönen). Detta är en viktig bidragande orsak till den relativt höga arbetskostnaden, som kan påverka efterfrågan på arbetskraft negativt, i synnerhet på jobb med låg produktivitet.

- (20) Rörligheten på arbetsmarknaden bör uppmuntras i riktning mot sektorer med stor brist, t.ex. hälso- och sjukvården, informations- och kommunikationsteknik, tekniska yrken och fria yrken. Detta måste åtföljas av omskolning och kompetensutveckling och kommer att kräva att man ökar de vuxnas deltagande i utbildning och fortbildning, där man också utnyttjar perioder med förkortad arbetstid. Det finns farhågor om att de befintliga fortbildningsprogrammen inte når de som skulle ha störst nytta av dem, t.ex. de lågutbildade, äldre arbetstagare och personer med invandrarbakgrund. Dåliga språkkunskaper är också ett stort hinder, särskilt på arbetsmarknaden i det tvåspråkiga Bryssel. Gemenskaperna vidtar åtgärder för att öka intresset för studier i naturvetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik, men det finns utrymme för mer omfattande strategier för att tillgodose arbetsmarknadens framtida behov. Den övergripande digitala kompetensen är god, men håller sig på samma nivå. Bland de unga, särskilt de med låg utbildning, är nivån på den digitala kompetensen lägre än unionsgenomsnittet och har sjunkit på senare år. För att säkra tillgången på distansundervisning är det viktigt att det finns lämplig utrustning och internetuppkopplingar för alla studenter samt nödvändig fortbildning av lärare och mentorprogram. Detta krävs också för att säkerställa att den existerande ojämlikheten i utbildningssystemet inte förvärras under covid-19-krisen.
- (21) Belgien har antagit många ordningar för att stödja företagens likviditet, bland annat en ordning för statliga lånegarantier och flera regionala ordningar som har anmälts enligt den tillfälliga ramen för statliga stödåtgärder till stöd för ekonomin under den pågående covid-19-pandemin. Ett effektivt och ändamålsenligt genomförande av sådana ordningar, bland annat via förmedlare, är avgörande för att se till att företagen, särskilt de små och medelstora företagen och egenföretagarna, ska kunna ha nytta av dem för att få stöd och möjlighet att återhämta sig snabbare. Vid utformningen och genomförandet av åtgärderna måste banksektorns, och även förmedlares, motståndskraft beaktas.

- (22) Trots regeringens satsningar tynger de administrativa bördorna företagen med ungefär 7 miljarder euro per år (1,6 % av BNP), där merparten uppstår när företagen följer skatteregler och arbetsrätten. Skattesystemet är komplicerat på grund av olika skatteutgifter. Företagens lönehantering är komplicerad, särskilt för de företag som måste hantera olika regionala system. Allt fler betalningar från myndigheter till företagen är försenade, vilket bidrar till konkurser och ett försämrat företagsklimat. Det tar lång tid att få bygglov och el- och vattenanslutningar. Processen vid fastighetstransaktioner är bland de långsammaste och dyraste i unionen. Det finns stora regionala skillnader när det gäller krav för att starta hantverks-/byggföretag. Den ackumulerade effekten av omfattande reglering, höga lönekostnader och stelheter på arbetsmarknaden påverkar detaljhandelns resultat negativt. Regler om öppettider för affärer, säljfrämjande åtgärder, rabatter och distributionskanaler för receptfria läkemedel gör verksamheten tungrodd för detaljhandlare. Utbyggnaden av 5G hålls tillbaka bland annat på grund av stränga miljö- och hälsonormer för strålskydd (framför allt i Bryssel) som skiljer sig åt mellan regionerna samt på grund av dyra antennskatter i Bryssel och de långa väntetiderna för att få tillstånd att använda antenner. På insolvensområdet finns inget specifikt förenklat förlikningsförfarande utanför domstol för små och medelstora företag, och bara gäldenärer kan inleda insolvensförfaranden. Trots gradvisa förbättringar är den otillräckliga digitaliseringen och resursbristen en utmaning för rättsväsendet. Långdragna förfaranden i förvaltningsdomstolarna orsakar betydande förseningar i ärenden om offentlig upphandling och bygglov. Viktiga tillsynsinstanser inom marknadskontroll, konkurrens och järnvägstransporter är för underbemannade för att kunna utföra sitt uppdrag.

- (23) För att underlätta den ekonomiska återhämtningen kommer det att vara viktigt att tidigarelägga mogna offentliga investeringsprojekt och främja privata investeringar, bland annat genom relevanta reformer som också bidrar till industrins omställning. Precis som Belgien har slagit fast i sin nationella energi- och klimatplan för 2021–2030 har landet stora investeringsbehov i hållbara transporter, främst för att ta itu med trängsel i trafiken och e-mobilitet. Före covid-19-krisen hade de belgiska regionerna tillkännagett stora fleråriga transportinfrastrukturplaner. Stora investeringar görs i järnvägsnätet för förortstrafik runt Bryssel, signalering och spåranslutningar vid hamnar och gränser. Betydande investeringar görs också i Bryssels tunnelbane-, spårvägs, och bussinfrastruktur. Den nationella energi- och klimatplanen lyfter fram viktiga investeringsbehov i förnybar och flexibel elproduktion, sammankopplingar, smarta nät, lagring och energieffektivitet som krävs för att kunna uppfylla EU:s energi- och klimatmål, och för att Belgien ska kunna leva upp till sina rättsliga åtaganden om att fasa ut kärnkraften till 2025 och renovera 80 % av det fastighetsbestånd som byggdes före införandet av energistandarder. I motsats till den relativt höga privata FoU-intensiteten är den offentliga FoU-intensiteten fortfarande något lägre än i flertalet andra medlemsstater med en liknande nivå på den ekonomiska utvecklingen. Belgien riskerar att hamna på efterkälken i 5G-utbyggnaden eftersom man inte planerar att tilldela pionjärbanden för 5G inom tidsfristerna i EU-lagstiftningen. I mars 2020 inledde de belgiska myndigheterna ett offentligt samråd om tillfälliga nationella licenser för 200 MHz av det tillgängliga spektrumet i 3,6–3,8 GHz-bandet som en tillfällig lösning. Programplaneringen för Fonden för en rättvis omställning, som är föremål för ett förslag från kommissionen, för perioden 2021–2027 kan hjälpa Belgien att hantera en del av de utmaningar som omställningen till en klimatneutral ekonomi innebär, särskilt inom de områden som anges i bilaga D till landsrapporten 2020. Detta skulle ge Belgien möjlighet att på bästa sätt använda den fonden.

- (24) Medan de landsspecifika rekommendationer som anges i denna rekommendation (*de landsspecifika rekommendationerna för 2020*) är inriktade på hur de socioekonomiska effekterna av covid-19-pandemin ska hanteras och den ekonomiska återhämtningen underlättas, berörde de landsspecifika rekommendationerna för 2019 också reformer som är avgörande för att kunna hantera strukturella utmaningar på medellång och lång sikt. De landsspecifika rekommendationerna för 2019 är fortsatt aktuella och kommer att fortsätta att övervakas inom ramen för nästa års europeiska planeringstermin. Detta gäller även de landsspecifika rekommendationerna för 2019 avseende investeringsrelaterade ekonomiska strategier. 2019 års landsspecifika rekommendationer bör beaktas i sin helhet vid den strategiska programplaneringen för sammanhållningspolitiska medel efter 2020, inbegripet riskreducerande åtgärder och strategier för att lätta på restriktionerna med avseende på den rådande krisen.
- (25) Den europeiska planeringsterminen utgör en ram för en kontinuerlig samordning av den ekonomiska politiken och sysselsättningspolitiken i unionen, vilket kan bidra till en hållbar ekonomi. I sina nationella reformprogram för 2020 har medlemsstaterna utvärderat de framsteg som gjorts med genomförandet av FN:s mål för hållbar utveckling. Genom att säkerställa ett fullständigt genomförande av de landsspecifika rekommendationerna för 2020 nedan kommer Belgien att bidra till att uppnå målen för hållbar utveckling och till de gemensamma insatserna för att säkerställa en konkurrenskraftig hållbarhet i unionen.
- (26) Det är viktigt med ett nära samarbete mellan länderna i den ekonomiska och monetära unionen för att åstadkomma en snabb återhämtning från de ekonomiska konsekvenserna av covid-19-pandemin. I egenskap av en medlemsstat som har euron som valuta bör Belgien säkerställa att dess politik förblir i linje med rekommendationerna för euroområdet 2020 och samordnas med övriga medlemsstater som har euron som valuta samtidigt som den politiska vägledningen från Eurogruppen beaktas.

- (27) Kommissionen har inom ramen för 2020 års europeiska planeringstermin gjort en omfattande analys av Belgiens ekonomiska politik och redogjort för den i 2020 års landsrapport. Kommissionen har även bedömt stabilitetsprogrammet för 2020, det nationella reformprogrammet för 2020 och uppföljningen av de landsspecifika rekommendationer Belgien har fått tidigare år. Kommissionen har beaktat inte bara deras relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Belgien utan också att unionens regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på unionsnivå.
- (28) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet för 2020 och dess yttrande⁸ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Belgien att 2020 och 2021 vidta följande åtgärder:

1. Vidta alla nödvändiga åtgärder, i enlighet med den allmänna undantagsklausulen i stabilitets- och tillväxtpakten, för att effektivt hantera covid-19-pandemin, upprätthålla ekonomin och stödja den påföljande återhämtningen. När de ekonomiska förhållandena medger det, driva en finanspolitik som syftar till att nå en återhållsam offentligfinansiell ställning på medellång sikt och säkerställa en hållbar skuldsättning, samtidigt som investeringarna ökas. Stärka hälso- och sjukvårdssystemets övergripande resiliens och säkerställa tillgången till kritiska medicinska produkter.
2. Mildra covid-19-krisens effekter på sysselsättningen och sociala aspekter, främst genom att effektivisera de aktiva arbetsmarknadsåtgärderna och främja kompetensutveckling.

⁸ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

3. Säkerställa ett effektivt genomförande av åtgärder för att tillföra likviditet för att hjälpa små och medelstora företag och egenföretagare och förbättra företagsklimatet.
- Tidigarelägga mogna offentliga investeringsprojekt och främja privata investeringar för att stödja den ekonomiska återhämtningen. Inrikta investeringarna på den gröna och digitala omställningen, särskilt infrastruktur för hållbara transporter, ren och effektiv produktion och användning av energi, cirkulär ekonomi, digital infrastruktur, t.ex. 5G- och gigabitnät, samt forskning och innovation.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar

Ordförande
